

VAR KAMP.

1. Transportslaget.

Ved 3 tiden natt til 19/3 var det en stor eksplosjon i Automobilhuset i Bygdø alle, der tyskerne hadde en av sine viktigste garasjer. Bilhuset har til sine tider vært bevoktet av 10-20 mann.

2. Ingen god nordmann skriver i nasipressen.

Nasipressen gjør for tiden de mest fortvilte anstrengelser for å skape kontakt med gode nordmenn. De gir bl.a. ut på igangsettelse av diskusjoner i avisene om mer eller mindre tapelige saker. "Innlegget" fabrikeres i redaksjonene og partifeller utenfor avisene får også i oppdrag å ta del i "diskusjonen". Valget av emnene, som ofte er helt nøytrale, viser tydelig at hensikten er å lokke ubetente somne, men ellers gode nordmenn, med i diskusjonene. Selvsagt må ingen som ikke er nødt og tvungen (faste journalister) idag skrive i nasiredigerte aviser. Man yter ikke bidrag til fiendens organer. Man setter ikke igang, og man deltar ikke i diskusjoner.

3. Skogen skal snauhogges. Tyskerne kan ikke skaffe kull til jernbanetransportene i Norge og må fyre med ved. For å skaffe den skal skogen nå snauhogges i brede belter langs jernbanen og veier og vassdrag som krysser den. Riksfullmaktingen for arbeidsinnsatsen Chr. Astrup har søkt å gi det utseende av at bare folket lojalt medvirker til hogsten vil det blitt tatt forstlige hensyn. Vi har erfaring for og andre bevis for at slike forsikringer ikke er verd det papiret de er skrevet på. Hjemmefrontens Ledelse har derfor sendt ut parole om at ingen må påta seg eller hjelpe til med den hogst som er planlagt av nasilyndighetene.

Enkelte bedriftsledere har i byen har nå fått ordre om å innlevere lister over alle mannlige arbeidere og funksjonærer under 30 år. Det er sagt at de skal registreres til ved hogst. Arbeidsiverne må være på vakt og selv sagt i ingen slike registreringsskjemaer bli levert inn.

Tro og tillit til oss selv og framtiden.

Mange tenker og sier som så: Vi venter oss ikke noe større av freden; det blir bare indre uenighet, strid og karrige kår. Tidligere under denne krigen var troen på at freden og framtiden skulle bringe lysere, lykkeligere kår usviktet hos alle gode nordmenn. Vi trodde at kampen som vi måtte igjennom og som kalskyldte på alle våre krefter, ville gi oss verdier som skulle reise landet og gi det en blomstring som vi ikke hadde sett maken til i vår

historie. Samholdet som var skapt under kampens blodige alvor, solidariteten mellom alle landsmenn skulle få oss til å løfte i flokk så snart landet var fritt igjen. Idag er det mange som tviler på framtiden. Noen fordi de vil være kloke, - det er alltid noen som ekskluderer i pessimisme fordi pessimistene under tiden får rett. Andre fordi krigen har vært for lenge, de har tapt motet fordi påkjenningsene er blitt for svære. De glemmer de at de bare legger sten til byrden når de plager andre med sine skrøpeligheter.

Se på Helles, sier de, Belgia og Frankrike. Det ene stedet borgerkrig, det andre stedet eldige matforhold og opprevne politiske stridigheter.

Dette er en farlig innstilling. Og den er gal. Det er ingen andre enn oss selv som skal bygge landet, ingen andre enn oss selv som skal bestemme hvem som skal styre det. Det står til oss hvordan freden skal bli i Norge. Blir det strid og splid, så er det fordi vi selv kranjer. - En ting er sikker, uten tro og tillit kan vi ikke klare de tunge taskene som venter oss. La oss er vi på forhånd bort selv tilliten og troen på vårt land, så er det sikkert at misnøtsprofetene får rett. Troen løfter bare, hater det, men en mann uten tro på seg selv har aldri gjort noe stort. Ikke et folk heller. Ingen må glemme at det er tyskerne som står bak når vi taper troen på vår egen fremtid. Fienden vet at han taper krigen, men han håper å seire tross nederlaget, fordi vi ikke har evne og vilje til å bygge opp igjen det han rivet ned. Den som sprer mistro til freden og framtiden gjør seg derfor ubevisst til et redskap i fiendens hender.

Om vi så fremtiden i et mørke rosenrødt skjær for noen år siden og idag skjønner mere av vanskelighetene og problemene som venter oss, er ikke det oss noen rett til å forfalle i nedattivitert. Vi kan bare bebreide oss selv vår egen blindhet. Hvordan kunne vi vente at landet kunne komme igjennom en tid som denne uten å bli revet opp og sykt på mange steder? Bl.a. står vi overfor den enkle tingen at landet er forarmet og plyndret, Norge er blitt et fattig land og det tar tid før vi kan reise oss igjen av fattigdommen. Det betyr at mange må leve dirligere etter krigen enn de gjorde før, i alle fall en tid framover. Å skru av på fordringene til livet er noe alle har vanskelig for å gjøre. Noen har lovet høyt under krigen, enkelte har til og med lovet høyt på krigen. De må finne seg i karrige kår etterpå. Moralsk oppløsning, tapte menneskeliv og opprevne menneskesinn er uundgåelige følger av krigen og okkupasjonen. Enda mere uundgåelige fordi vi har hatt like inn på livet en hemningsløs, barbarisk

fiende. Alt dette volder vanskeligheter og problemer, skuffelser og nederlag. Men er det ikke nettopp for å vinne over vanskelighetene at vi har bruk for gnisten og viljen som har båret oss gjennom krigen? Hvis vi visste at Norge gikk rolige og trygge tider i møte, da var det vel ikke så farlig om vi manglet den brennende tro og vilje til innsats. Da hadde ikke landet bruk for det. Idag vet vi at landet vårt gir vanskelige, kanskje farligere tider i møte. Det er ikke våre alliertes skyld, ikke vår egen heller. Det er tyskernes skyld som har brakt ødelagelser over vårt land og kaos over verden. Men skulle vi henge med hodene fordi vi ser at vårt land etter krigen trenger vår innsats mer enn vi ante? Det skulle være en dårlig lærdom å trekke av fem års krig for rett og frihet.

Nyheterne fra London mandag 19/3 kl. 18.30.

Vestfronten. Tankkolonner fra 3. armé rykker hurtig fram i midtstrøket i trekanten Moselle/Rhinen/Saar, og har avskåret veiene ved overgangen til Rhinen. De har brakt sterk uorden i det tyske forsvar rett imot 7. armés kraftige framstøt. Andre armékolonner har satt ned det resultat et herr Beggerud omgående forover Nahe, og 7. armé støter fram mot kommunikasjonsknutepunktet Kaiserlautern rett imot Ludwigshafen og Mainz. En annen styrketil har inntatt en mindre by i dette område. Der nord er Boppard, Bad Kreuznach og Bad Münster inntatt. Senere meldes at også Bingen er tatt. Fra Bingen til Koblenz er hele vestbredden av Rhinen på 3 km. nær på amerikanernes hender. Erobringen av Koblenz er fullført, og et all militærstyre er innsatt. Am. holder på å rydde opp i de tyske lønner som ennå er tilbake. Am. 7 armé har videre nådd Kirn, og står her 16 km. fra 3. armés framstøt fra Trier-området. Ost for Saarbrücken står 7. armé fra at de norske fangene, som sannsynligvis alle trent 30 km. inne i forsvarsverkene i Siegfriedlinjen. Ved Rhinen er franske styrker rykket fram 14 km. og har nådd Lauterburg rett imot Karlsruhe. I løpet av de siste 5 dager har 3. armé tatt til fange, drept eller såret 35.000 tyskere. Lenger nede ved Rhinen er de gått over autostraden Köln/Frankfurt på et nytt sted. På nordavsnittet meldes om betydelig patruljevirkoshet.

Flyangrep. Britiske fly har angrepet hovedkvarteret for to tyske generalstabser i Nederland. Over 1200 tunge am. bombefly ledsaget av ca. 600 jagere angrep idag flyplasser og fabrikker i Midt- og Syd-Tyskland. Store styrker am. bombefly angrep tyske kommunikasjonsentra i Witten ved Bochum og Hanau nær Frankfurt. Berlin 27. natt på rad. Dette angrep fulgte etter et angrep igår over rikshovedstaden, som var krigens hittil kraftigste dagenangrep. 1300 tunge am. bombefly og 700 jagere kuetet over 3000 tonn sprengbomber derav 550.000 brannbomber. Blandt målene var Schlesischer Bahnhof, Nord Bahnhof og Rheinmetallfabrikkene. Luft-

waffe sendte opp jagerfly og rekylfly, hvorav 15 ble skutt ned. Amerikanerne selv mistet 3. Idag angrep britiske lancasters med 10 tonns bomber jernbaniaviadukten ved Arnberg og en ved Bielefeld. All. fly fra Italia har angrepet tyske mål i Østerrike, Jugoslavia, Ungarn og Nord-Italia. Amerikanske jagere som eskorterte bombeflyene over Berlin, fløy etterpå til Oderfronten og utkjenpet luftkamper side om side med russerne.

Ostfronten. Tyske styrker som gikk i follen sør-øst for Königsberg, presses ytterligere sammen. I og med erobringen av Kolberg er den siste tyske lønner i Pommern utslettet. Russerne behersker videre hele østbredden av Stettiner Haff inkl. Altdamm. Heftige kamper pågår i dette område. Malinovskis styrker forbereder seg på hovedangrep på Bratislava. De tyske meldinger om russisk offensiv i Ungarn og Øvre Schlesia er ikke bekreftet fra Moskva.

Norgesnytt.

Den uheldige Morgenposten. Nå har Morgenposten gjort en blunder igjen. Forleden ga nasievisen Gerd Egde Nissen en utførlig rosende omtale av bød avisene å omtale 27 navngitte skuespillere. Nye fangetransporter? Etter minnelaggingen natt 25. februar var Oslafjorden sperret helt til 1. mars. Da kom israkt alene inn på havna med minesveipere foran seg. Neste dag gikk båten ut igjen lastet med tropper og materiell, som returnerte alt dagen etter. Den var blitt bombet ute ved Færder og hadde først gått inn til Moss, hvor den satte iland de soldater som var usåret samt noen lettere sårede. Det viste seg også at skipet hadde ombord ca. 25 norske fangter. Fissé var plassert i luke I i baugen, men bombene kom i 4 og 5-luken akterut. Men går ut uskadd, ble satt iland i Moss.

"Orden - rettferd - fred." Nasievisene har fått forbud mot å omtale "Midlertidig lov om visse bestemmelser om aksje- og sparebankers ledelse." Det nå man kalle en snurri forn for rettferd at grunnlaget for den, lovane, ikke en gang tåler dagslys.

A.T. I år våger ikke makthaverne å innkalle til sesjon for mannlig AT, da de er klar over at guttene ikke vil møte. Istedet har de sendt ut spørreskjemaer til de enkelte AT-gutter. AT-ledelsen håper på denne måten å få samlet opplysninger som de ellers skaffer seg ved sesjon. Ingen må la seg narre av den uskyldige form spørsmålene har. Opplysningene skal danne grunnlag for innkalling til tjeneste senere på vår. Husk ordere fra H.L.: AT er boykottet. Spørreskjemaene skal ikke besvares.

Vallykket angrep. Under bombeangrepet på Frankes mek. Verksted 1. mars ble flytedokken rammet av en bombe i det ene hjørnet. En 6000-tonner ble også rammet. Sist var det som bekjent maskinhallen som gikk.